

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 98/33/EY,

annettu 22 päivänä kesäkuuta 1998,

luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun neuvoston direktiivin 77/780/ETY 12 artiklan, luottolaitosten vakavaraisuussuhteesta annetun neuvoston direktiivin 89/647/ETY 2, 5, 6, 7, 8 artiklan ja liitteiden II ja III sekä sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä annetun neuvoston direktiivin 93/6/ETY 2 artiklan ja liitteen II muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

tiettyjen muiden viranomaisten tai elinten kanssa edellyttäen, että luovutettujen tietojen salassapito taataan asianmukaisella tavalla,

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 57 artiklan 2 kohdan ensimmäisen ja kolmannen virkkeen,

- 2) luottolaitosten vakavaraisuussuhteesta 18 päivänä joulukuuta 1989 annetussa neuvoston direktiivissä 89/647/ETY⁽⁵⁾ varoja ja taseen ulkopuolisia eriä painotetaan niihin sisältyvän luottoriskin mukaisesti,

ottavat huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

- 3) kirkkoihin ja uskonnollisiin yhteisöihin, jotka ovat julkisyhteisöjä ja jotka niille lainsäädännössä myönnetyn verotusoikeuden perusteella kantavat veroa, liittyy samankaltainen luottoriski kuin alue- ja paikallishallinnon viranomaisiin; siksi on johdonmukaista antaa toimivaltaisille viranomaisille mahdollisuus soveltaa kirkkoja ja uskonnollisia yhteisöjä koskeviin saamisiin samaa kohtelua kuin alue- ja paikallishallinnon viranomaisia koskeviin saamisiin, jos nämä kirkot ja uskonnolliset yhteisöt kantavat veroa; mahdollisuus soveltaa nollapainotusta alue- ja paikallishallinnon viranomaisia koskeviin saamisiin ei kuitenkaan ulotu kirkkoja ja uskonnollisia yhteisöjä koskeviin saamisiin ainoastaan sillä perusteella, että niillä on oikeus kantaa veroa,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 189 b artiklan mukaista menettelyä⁽³⁾,

sekä katsovat, että

- 1) luottolaitosten liiketoiminnan aloittamiseen ja harjoittamiseen liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 12 päivänä joulukuuta 1997 annetussa ensimmäisessä neuvoston direktiivissä 77/780/ETY⁽⁴⁾ sallitaan tietojen vaihto toimivaltaisten viranomaisten ja tiettyjen muiden viranomaisten tai elinten kesken samassa jäsenvaltiossa tai jäsenvaltioiden välillä; mainitussa direktiivissä sallitaan myös, että jäsenvaltiot voivat tehdä tietojen vaihtoa koskevia yhteistyösopimuksia kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa; johdonmukaisuuden vuoksi kyseistä lupaa tehdä tietojen vaihtoa koskevia sopimuksia kolmansien maiden kanssa olisi laajennettava niin, että se kattaisi tietojen vaihdon kyseisten maiden

- 4) luottolaitosten vakavaraisuussuhteista annetun neuvoston direktiivin 89/647/ETY teknisestä mukauttamisesta monenkeskisten kehityspankkien määritelmän osalta 15 päivänä maaliskuuta 1994 annetussa komission direktiivissä 94/7/EY⁽⁶⁾ sisällytettiin Euroopan investointirahasto kyseiseen määritelmään; rahasto on Euroopassa uusi ja ainutlaatuinen yhteistyömuoto, jonka tarkoituksena on myötävaikuttaa sisämarkkinoiden vahvistamiseen, Euroopan taloudellisen elpymisen tukemiseen sekä taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden lujittamiseen,

- 5) direktiivin 89/647/ETY 6 artiklan 1 kohdan d alakohdan 7 alakohdan mukaisesti luottolaitosten merkitsemän Euroopan investointirahaston pää-

⁽¹⁾ EYVL C 208, 19.7.1996, s. 8.

⁽²⁾ EYVL C 30, 30.1.1997, s. 13.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto 10. huhtikuuta 1997 (EYVL C 132, 28.4.1997, s. 234), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 9. maaliskuuta 1998 ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 30. huhtikuuta 1998 (EYVL C 152, 18.5.1998). Neuvoston päätös, tehty 19. toukokuuta 1998.

⁽⁴⁾ EYVL L 322, 17.12.1977, s. 30, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 96/13/EY (EYVL L 66, 16.3.1996, s. 15).

⁽⁵⁾ EYVL L 386, 30.12.1989, s. 14, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/32/EY (julkaistu virallisen lehden tässä numerossa, ks. sivu 26).

⁽⁶⁾ EYVL L 89, 6.4.1994, s. 17.

oman maksamatta olevaan osaan olisi sovellettava 100 prosentin painotusta,

- 6) rahoituslaitosten merkittäväksi varattu Euroopan investointirahaston pääoma on rajoitettu 30 prosenttiin, josta aluksi maksetaan 20 prosenttia neljässä vuotuisessa 5 prosentin erässä; näin ollen loppuosuutta eli 80:tä prosenttia ei makseta, vaan se jää rahaston jäsenten vastuusitoumukseksi; kun otetaan huomioon, että Eurooppa-neuvosto piti rahastoa perustaessaan tavoitteenaan edistää liikepankkien osallistumista, ei ole suotavaa rangaista tästä osallistumisesta, ja siksi olisi asianmukaisempaa soveltaa merkityn pääoman maksamattomaan osaan 20 prosentin painotusta,
- 7) taseen ulkopuolisten erien luokitusta koskevassa direktiivin 89/647/ETY liitteessä I katsotaan tietyillä erillä olevan korkea riski ja niihin sovelletaan sen vuoksi 100 prosentin painotusta; kyseisen direktiivin 6 artiklan 4 kohdassa säädetään: ”Kun taseen ulkopuolisiin eriin liittyy nimenomaiset takaukset, ne painotetaan niin kuin ne olisi annettu takaajan eikä vastapuolen puolesta. Kun taseen ulkopuolisista liiketoimista aiheutuvalle mahdolliselle riskille on toimivaltaisten viranomaisten hyväksymä täysimääräinen ja täydellinen vakuus jossakin 1 kohdan a alakohdan 7 alakohdan tai b alakohdan 11 alakohdan mukaisessa varoissa vastavassa muodossa, sovelletaan nollapainotusta tai 20 prosentin painotusta kyseessä olevasta vakuudesta riippuen”,
- 8) keskitettyinä vastapuolena toimivien selvitysyhteisöjen suorittamalla pörssin ulkopuolisten (OTC-) johdannaisoppimusten selvityksellä on keskeinen asema tietyissä jäsenvaltioissa; on asianmukaista tunnustaa tällaisen selvityksen edut luottoriskin ja siihen liittyvän järjestelmäriskin alenemisen kannalta laskettaessa luottoriskin liittyvää vakavaraisuusvaatimusta; on tarpeen, että selvitetävänä olevista OTC-johdannaisoppimuksista aiheutuvalle nykyhetken ja mahdolliselle tulevaisuuden luottoriskille on täysi vakuus ja että riski selvitysyhteisön riskien kasvamisesta yli asetetun vakuuden markkina-arvon poistetaan, jotta selvitetävänä olevia OTC-johdannaisia käsitellään siirtymäkautena vakavaraisuuslaskennassa samalla tavalla kuin johdannaisia, joilla käydään kauppaa pörssissä; toimivaltaisten viranomaisten on oltava vakuuttuneita siitä, että alkuperäisten vakuusvaatimusten ja

lisävakuusvaatimusten taso sekä asetetun vakuuden antaman suojan laatu ja taso ovat riittävät,

- 9) on otettava huomioon myös tapaukset, joissa vakuutena on 6 artiklan 1 kohdan c alakohdan 1 alakohdassa tarkoitettu reaali vakuus, jos on kyse taseen ulkopuolisista eristä, jotka ovat takuita tai takauksia, jotka ovat luonteeltaan luoton vastineita,
- 10) direktiivin 89/647/ETY 6 artiklan 1 kohdan a alakohdan 2, 4 ja 7 alakohdan mukaisesti nollapainotusta sovelletaan varojen eriin, jotka ovat saamia A alueen keskushallinnolta ja keskuspankeilta, tai varojen eriin, jotka ovat niiden nimenomaisesti takaamia, sekä varojen eriin, joiden vakuutena on A alueen keskushallinnon tai keskuspankin liikkeeseen laskemia arvopapereita; kyseisen direktiivin 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti jäsenvaltiot voivat tietyin edellytyksin soveltaa nollapainotusta saamiin niiden omalta aluehallinnolta tai paikallishallinnon viranomaisilta sekä saamiin kolmansilta osapuolilta ja kolmansien osapuolten lukuun hallussapidettyihin taseen ulkopuolisiin eriin, jotka ovat kyseessä olevien aluehallinnon ja paikallishallinnon viranomaisten takaamia,
- 11) direktiivin 89/647/ETY 8 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jäsenvaltiot voivat soveltaa 20 prosentin painotusta sellaisiin varojen eriin, joiden toimivaltaisten viranomaisten hyväksymänä vakuutena on A alueen aluehallinnon tai paikallishallinnon viranomaisten liikkeeseen laskemia arvopapereita; jäsenvaltioiden aluehallinnon tai paikallishallinnon viranomaisten liikkeeseen laskemien arvopapereiden muodossa olevaa vakuutta on pidettävä näiden viranomaisten antamana takauksena 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä, mikä antaa toimivaltaisille viranomaisille valtuudet soveltaa nollapainotusta näillä vakuuksilla taattuihin varojen eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin kyseisessä kohdassa mainituin edellytyksin,
- 12) neuvoston direktiivin 89/647/ETY liitteessä II säädetään yleisesti OTC-johdannaisoppimuksiksi kutsuttujen korko- ja valuuttakurssisidonnaisten taseen ulkopuolisten erien käsittelystä luottolaitosten pääomavaatimusten laskemista varten,
- 13) tämän direktiivin 2 artiklan 1 kohdan a alakohta, 2 kohta, 3 kohdan b alakohta, 6 kohta, 3 artiklan 1 ja 2 kohta sekä liite ovat myös OTC-johdannaisoppimuksiin liittyvien luottoriskien tarkempaa ja jossakin suhteissa ankarampaa valvontaa käsittele-

vän rahoitusvalvonnan kansainvälisen foorumin työn tulosten mukaiset; erityisesti tämä koskee vaatimusta, että pääoman on katettava myös OTC-johdannaispimukset muiden kuin korko- ja valuuttakurssisidonnaisten liiketoimien osalta, ja mahdollisuutta ottaa huomioon toimivaltaisten viranomaisten hyväksymien sopimusnettoutusta koskevien sopimusten riskejä alentavat vaikutukset laskettaessa pääomavaatimuksia OTC-johdannaispimukseen liittyvien mahdollisten tulevaisuuden luottoriskien osalta,

14) kansainvälisesti toimivia, yhteisön luottolaitosten kanssa monissa kolmansissa maissa kilpailevia luottolaitoksia ja luottolaitosryhmiä koskevat, laajemmalla kansainvälisellä tasolla hyväksytyt säännöt johtavat OTC-johdannaispimusten tarkempaan valvontaan; näistä tarkennuksista seuraa entistä tarkoituksenmukaisemmat vaatimukset vähimmäispääomasta, joissa otetaan huomioon valvojien hyväksymien nettoutussopimusten riskejä alentavat vaikutukset mahdollisiin tulevaisuuden luottoriskeihin,

(15) yhteisön luottolaitosten osalta voidaan samanlainen OTC-johdannaispimusten tarkempi valvonta, johon sisältyy mahdollisuus ottaa huomioon valvojien hyväksymien nettoutussopimusten riskejä alentavat vaikutukset mahdollisiin tulevaisuuden luottoriskeihin, saada aikaan ainoastaan muuttamalla direktiiviä 89/647/ETY,

16) samojen kilpailuedellytysten takaamiseksi yhteisön alueella kilpaileville luottolaitoksille ja sijoituspalveluyrityksille on niiden toimintoja OTC-johdannaispimusten alalla tarpeen valvoa yhdenmukaisella tavalla, ja se voidaan saada aikaan vain mukauttamalla sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä 15 päivänä maaliskuuta 1993 annettua neuvoston direktiiviä 93/6/ETY ⁽¹⁾, ja

17) tämän direktiivin antaminen on tarkoituksenmukaisin keino asetettujen tavoitteiden toteuttamiseksi ja direktiivissä rajoitetaan vain tavoitteiden toteuttamisen kannalta tarpeelliseen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Korvataan direktiivin 77/780/ETY 12 artiklan 3 kohta seuraavalla:

”3. Jäsenvaltiot voivat tehdä kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten sekä näiden maiden viranomaisten ja elinten kanssa 5 kohdassa ja 5 a kohdassa tarkoitettuja tietojen vaihtoa edellyttäviä yhteistyösopimuksia vain, jos luovutettujen tietojen salassapito taataan vähintään tässä artiklassa esitetyllä tavalla. Tietojen vaihdon on tapahduttava mainittujen viranomaisten tai elinten valvontatehtävän suorittamiseksi.

Jos tiedot ovat peräisin toisesta jäsenvaltiosta, niitä ei saa ilmaista ilman niiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaista suostumusta, jotka ovat ne luovuttaneet, eikä niitä saa luovuttaa muihin tarkoituksiin kuin mihin mainitut viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.”

2 artikla

Muutetaan direktiiviä 89/647/ETY seuraavasti:

1) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 1 kohtaan seuraava luetelmakohta:

”— ’virallisesti hyväksytyillä pörseillä’ toimivaltaisten viranomaisten hyväksymiä pörsejä,

i) jotka toimivat säännöllisesti,

ii) joilla on pörssin kotimaan asianomaisten viranomaisten antamat tai hyväksymät säännöt, joissa määritellään pörssin toiminnan edellytykset, pörssiin pääsyn edellytykset sekä ne edellytykset, jotka sopimusten on täytettävä, jotta niillä voitaisiin tehokkaasti käydä kauppaa pörssissä,

iii) joilla on selvitysjärjestelmä, jossa vaaditaan liitteessä III lueteltujen sopimusten osalta sellainen päivittäinen vakuusvaatimus, jonka toimivaltaiset viranomaiset katsovat antavan riittävän suojan.”

b) Lisätään 2 kohtaan seuraava alakohta:

⁽¹⁾ EYVL L 141, 11.6.1993, s. 1.

”Toimivaltaiset viranomaiset voivat sisällyttää aluehallinnon ja paikallishallinnon viranomaisten käsitteeseen myös kirkot ja uskonnolliset yhteisöt, jotka ovat julkisyhteisöjä, jos nämä lainsäädännössä niille myönnetyn verotusoikeuden perusteella kantavat veroa. Tässä tapauksessa 7 artiklassa mainittu mahdollisuus ei kuitenkaan ole voimassa.”

- 2) Korvataan 5 artiklan 3 kohdan ensimmäinen virke seuraavalla:

”3. Direktiivin 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen taseen ulkopuolisten erien osalta mahdolliset sopimusten jälleenhankintakustannukset vastapuolen rikoissa sopimuksen lasketaan käyttäen jompaakumpaa liitteessä II esitetystä menetelmästä.”

- 3) Muutetaan 6 artikla seuraavasti:

- a) Lisätään 2 kohtaan seuraava virke:

”Euroopan investointirahastosta merkityn pääoman maksamatta olevaan osaan voidaan soveltaa 20 prosentin painotusta.”

- b) Korvataan 3 kohta seuraavalla:

”3. Liitteessä II esitettyjä menetelmiä sovelletaan liitteessä III lueteltuihin taseen ulkopuolisiin eriin, ei kuitenkaan

- sopimuksiin, joilla käydään kauppaa virallisesti hyväksytyissä pörseissä
- valuuttasopimuksiin (paitsi kultaa koskeviin sopimuksiin), joiden alkuperäinen juoksu-aika on enintään neljätoista kalenteripäivää.

Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat 31 päivään joulukuuta 2006 saakka vapauttaa liitteessä II esitettyjen menetelmien soveltamisesta sellaisen selvitysyhteisön selvittävänä olevat OTC-sopimukset, joka toimii sopimusten laillisena vastapuolena ja jossa kaikki osapuolet asettavat selvitysyhteisölle päivittäin sellaisen täyden vakuuden sopimuksista aiheutuville riskeille, joka kattaa sekä nykyhetken että mahdollisen tulevaisuuden luottoriskin. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistuttava siitä, että asetettu vakuus antaa

samantasoisien suojan kuin 1 kohdan a alakohdan 7 alakohdan mukainen vakuus ja poistaa riskin selvitysyhteisön riskien kasvamisesta yli asetetun vakuuden markkina-arvon. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, kuinka ne käyttävät tätä mahdollisuutta.”

- c) Lisätään 4 kohtaan seuraava alakohta:

”Jäsenvaltiot voivat soveltaa 50 prosentin painotusta taseen ulkopuolisiin eriin, jotka ovat takuita tai takauksia, jotka ovat luonteeltaan luoton vastineita, ja joiden täytenä vakuutena on toimivaltaisten viranomaisten hyväksymä kiinnitys, joka täyttää 1 kohdan c alakohdan 1 alakohdassa luetellut edellytykset, edellyttäen että takaajalla on välitön oikeus tähän vakuuteen.”

4. Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

- a) Lisätään 1 kohtaan sanojen ”paikallishallinnon viranomaisten takaamia” jälkeen seuraava:

”... tai joilla on asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten hyväksymät, näiden alue- tai paikallishallinnon viranomaisten liikkeeseen laskemien arvopapereiden muodossa olevat vakuudet.”

- b) Lisätään 2 kohtaan sanojen ”jälkimmäisten takaamia saatavia” jälkeen seuraava:

”... , mukaan lukien arvopapereiden muodossa olevat vakuudet.”

- 5) Korvataan 8 artiklan 1 kohta seuraavalla:

”1. Jäsenvaltiot voivat soveltaa 20 prosentin painotusta sellaisiin varojen eriin, joiden asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten hyväksymänä vakuutena on A alueen aluehallinnon tai paikallishallinnon viranomaisten liikkeeseen laskemien arvopapereiden tai A alueen muissa luottolaitoksissa kuin lainanantajalaitoksessa olevan talletuksen tai näiden luottolaitosten liikkeeseen laskemien sijoitustodistusten taikka niihin verrattavien sijoitusvälineiden muodossa olevat vakuudet, sanotun rajoittamatta 7 artiklan 1 kohdan soveltamista.”

- 6) Muutetaan tai korvataan liitteet II ja III tämän direktiivin liitteen A ja B osan mukaisesti.

3 artikla

Muutetaan direktiivi 93/6/ETY seuraavasti:

- 1) Korvataan 2 artiklan 10 kohta seuraavalla:

”10. ’pörssin ulkopuolisilla (OTC-)johdannaissopimuksilla’ tarkoitetaan taseen ulkopuolisia eriä, joihin direktiivin 89/647/ETY 6 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti sovelletaan mainitun direktiivin liitteessä II esitettyjä menetelmiä.”

2) Korvataan liitteen II 5 kohta seuraavalla:

”5. Laitokset soveltavat OTC-johdannaissopimuksista aiheutuvien pääomavaatimusten laskemiseen direktiivin 89/647/ETY liitettä II. Asianomaiseen vastapuoleen sovellettava riskipainotus määritellään tämän direktiivin 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti.

Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat 31 päivään joulukuuta 2006 saakka vapauttaa liitteessä II esitettyjen menetelmien soveltamisesta sellaisen selvitysyhteisön selvitettävänä olevat OTC-sopimukset, joka toimii sopimusten laillisenä vastapuolena ja jossa kaikki osapuolet asettavat selvitysyhteisölle päivittäin sellaisen täyden vakuuden sopimuksista aiheutuville riskeille, joka kattaa sekä nykyhetken että mahdollisen tulevaisuuden luottoriskin. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistuttava siitä, että asetettu vakuus antaa samantasoisien suojan kuin direktiivin 89/647/ETY 6 artiklan 1 kohdan a alakohdan 7 alakohdan mukainen vakuus ja poistaa riskin selvitysyhteisön riskien kasvamisesta yli asetetun vakuuden markkina-arvon. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, kuinka ne käyttävät tätä mahdollisuutta.”

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 24 kuukauden kuluttua direktiivin voimaantulosta. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

5 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

6 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 22 päivänä kesäkuuta 1998.

<i>Euroopan parlamentin puolesta</i>	<i>Neuvoston puolesta</i>
J. M. GIL-ROBLES	J. CUNNINGHAM
<i>Puhemies</i>	<i>Puheenjohtaja</i>

LIITE

A. Muutetaan direktiivin 89/647/ETY liite II seuraavasti:

1) Korvataan otsikko seuraavalla:

”LIITE II

TASEEN ULKOPUOLISTEN ERIEN KÄSITTELY”

2) Korvataan 1 kohta seuraavalla:

”1. Menetelmän valinta

Luottolaitokset voivat valita toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella jonkin jäljempänä esitettyistä menetelmistä liitteen III 1 ja 2 kohdassa luetteluihin sopimukseen liittyvien luottoriskien laskemisessa. Luottolaitosten, joiden on noudatettava direktiivin 93/6/ETY 6 artiklan 1 kohtaa, on käytettävä jäljempänä esitettyä menetelmää 1. Liitteen III 3 kohdassa luetteluihin sopimukseen liittyvien luottoriskien laskemisessa kaikkien luottolaitosten on käytettävä jäljempänä esitettyä menetelmää 1.”

3) Korvataan 2 kohdassa oleva taulukko 1 seuraavalla:

”TAULUKKO 1 (a) (b)

Jäljellä oleva juoksu-aika (c)	Korkosopimukset	Valuuttakursseja ja kultaa koskevat sopimukset	Osakkeita koskevat sopimukset	Muita jalometalleja kuin kultaa koskevat sopimukset	Muita hyödykkeitä kuin jalometalleja koskevat sopimukset
Vuosi tai vähemmän	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
1–5 vuotta	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Yli 5 vuotta	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

(a) Sopimuksia, jotka eivät kuulu mihinkään tässä taulukossa esitetystä viidestä luokasta, käsitellään muita hyödykkeitä kuin jalometalleja koskevinä sopimuksina.

(b) Sopimuksissa, joiden pääoma vaihdetaan useaan kertaan, prosenttiluvut on kerrottava sopimuksen mukaisten jäljellä olevien maksujen lukumäärällä.

(c) Sopimuksissa, jotka on laadittu määrättyjen maksupäivien jälkeen jäljellä olevien riskien poistamiseksi ja joissa ehdot on sovittu uudelleen sellaisiksi, että sopimuksen markkina-arvo niinä määrättyinä päivinä on nolla, jäljellä oleva juoksu-aika on sama kuin seuraavaan tarkistuspäivään jäljellä oleva aika. Sellaisissa korkosopimuksissa, jotka täyttävät nämä vaatimukset ja joiden erääntymiseen on aikaa yli vuosi, prosenttiluku ei saa olla alhaisempi kuin 0,5 prosenttia.

Mahdollisen tulevaisuuden luottoriskien laskemiseksi vaiheen b mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia sen, että luottolaitokset soveltavat 31 päivään joulukuuta 2006 saakka seuraavia prosenttimääriä taulukossa 1 säädettyjen sijasta edellyttäen, että laitokset käyttävät direktiivin 93/6/ETY 11 a artiklassa esitettyä mahdollisuutta liitteessä III olevan 3 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen sopimusten osalta:

Taulukko 1a

Jäljellä oleva juoksu-aika	Jalometallit (paitsi kultaa)	Perusmetallit	Maataloushyödykkeet	Muut, ml. energia- tuotteet
Vuosi tai vähemmän	2 %	2,5 %	3 %	4 %
1–5 vuotta	5 %	4 %	5 %	6 %
Yli 5 vuotta	7,5 %	8 %	9 %	10 %”

- 4) Korvataan otsikko taulukon 2 kolmannen sarakkeen ensimmäisellä rivillä seuraavalla:

”Valuuttakursseja ja kultaa koskevat sopimukset”

- 5) Lisätään 2 kohdan loppuun seuraava alakohta:

”Menetelmien 1 ja 2 osalta toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että huomioon otettava nimellismäärä on sopimukseen sisältyvän riskin sovelias mittari. Jos esimerkiksi sopimus johtaa kassavirran moninkertaistumiseen, nimellismäärää on soviteltava niiden vaikutusten huomioonottamiseksi, joita moninkertaistumisella on sopimuksen riskirakenteeseen.”

- 6) Lisätään 3 kohdan b alakohtaan seuraava alakohta:

”Toimivaltaiset viranomaiset voivat pitää riskiä alentavina nettoutussopimuksina, jotka käsittävät alkuperäiseltä juoksuajaltaan enintään neljäntoista päivän valuuttasopimuksia, asetettuja optioita tai vastaavia taseen ulkopuolisia eriä, jotka eivät kuulu tämän liitteen soveltamisalaan, koska niihin liittyy vain vähäinen luottoriski tai ei liity lainkaan riskiä. Jos näiden sopimusten positiivisesta tai negatiivisesta markkina-arvosta riippuen niiden sisällyttäminen toiseen nettoutussopimukseen voi johtaa pääomavaatimusten kasvuun tai pienenemiseen, toimivaltaisten viranomaisten on veloitettava luottolaitoksia noudattamaan johdonmukaista käsittelyä.”

- 7) Korvataan 3 kohdan c alakohdan ii alakohdan ensimmäinen alakohta sekä toisen alakohdan johtolause ja ensimmäinen luettelukohta seuraavalla:

”ii) Muut nettoutussopimukset

Sovellettaessa menetelmää 1 vaiheessa (a) saadaan nettoutussopimukseen sisältyvien sopimusten nykyinen jälleenhankinta-arvo laskea ottamalla huomioon nettoutussopimuksesta johtuvat tosiasiassa otaksuttavat nettojälleenhankintakustannukset; jos nettoutus johtaa nettomaksuveloitteen syntymiseen nettojälleenhankintakustannusta laskevalle luottolaitokselle, nykyinen jälleenhankintakustannus merkitään nolaksi.

Vaiheessa (b) saadaan kaikkien tiettyyn nettoutussopimukseen sisältyvien sopimusten mahdollisten tulevaisuuden luottoriskin määrää alentaa seuraavan yhtälön mukaisesti:

$$PCE_{\text{väh}} = 0,4 * PCE_{\text{brutto}} + 0,6 * NGR * PCE_{\text{brutto}}$$

jossa:

- $PCE_{\text{väh}}$ = kaikkien sellaisten saman vastapuolen kanssa tehtyjen sopimusten mahdollisten tulevaisuuden luottoriskin alennettu määrä, jotka sisältyvät laillisesti sitovaan kahdenväliseen nettoutussopimukseen
- PCE_{brutto} = kaikkien sellaisten saman vastapuolen kanssa tehtyjen sopimusten mahdollisten tulevaisuuden luottoriskien yhteenlaskettu määrä, jotka sisältyvät laillisesti sitovaan kahdenväliseen nettoutussopimukseen ja jotka lasketaan kertomalla sopimuksen nimellisarvomäärä taulukon 1 mukaisella prosenttiluvulla
- NGR = ”netto-bruttosuhde”: toimivaltaisten viranomaisten harkinnan mukaan joko
 - i) erillislaskelma: kaikkien sellaisten sopimusten, jotka sisältyvät saman vastapuolen kanssa tehtyyn laillisesti sitovaan kahdenväliseen nettoutussopimukseen, nettojälleenhankintakustannusten (osoittaja) ja kaikkien sellaisten sopimusten, jotka sisältyvät tämän vastapuolen kanssa tehtyyn laillisesti sitovaan kahdenväliseen nettoutussopimuksen, bruttojälleenhankintakustannusten (nimittäjä) välinen suhde tai
 - ii) yhteislaskelma: kaikkien sellaisten sopimusten, jotka sisältyvät laillisesti sitoviin nettoutussopimuksiin, kaikkien vastapuolten osalta kahdenvälisesti laskettujen nettojälleenhankintakustannusten yhteenlasketun määrän (osoittaja) ja kaikkien laillisesti sitoviin nettoutussopimuksiin sisältyvien sopimusten bruttojälleenhankintakustannusten yhteenlasketun määrän (nimittäjä) välinen suhde.

Jos jäsenvaltiot antavat luottolaitosten valita menetelmän itse, valittua menetelmää on käytettävä johdonmukaisesti.

Nettoutussopimukseen sisältyvät täysin yhdenmukaiset sopimukset saadaan ottaa huomioon yhtenä sopimuksena, jonka nimellisarvo vastaa nettotuloja, laskettaessa edellä olevan kaavan mukaisesti tulevaisuuden mahdollisia luottoriskejä. Täysin yhdenmukaiset sopimukset ovat valuuttatermiinisopimuksia tai vastaavia sopimuksia, joissa nimellisarvo vastaa kassavirtoja, jos kassavirrat erääntyvät samana arvopäivänä ja osittain tai kokonaan samassa valuutassa.

Sovellettaessa menetelmää 2 vaiheessa (a)

- saadaan täysin yhdenmukaiset nettoutussopimukseen sisältyvät sopimukset ottaa huomioon yhtenä sopimuksena, jonka nimellisarvo vastaa nettotuloja; nimellisarvomäärät kerrotaan taulukossa 2 esitetyillä prosenttiluvuilla.”

B. Korvataan direktiivin 89/647/ETY liite III seuraavalla:

”LIITE III

TASEEN ULKOPUOLISTEN ERIEN LAJIT

1. Korkosopimukset
 - a) Yhden valuutan käsittävät koronvaihtosopimukset
 - b) Viitekoron vaihtosopimukset (basis swaps)
 - c) Korkotermiinit
 - d) Korkofutuurit
 - e) Ostetut korko-optiot
 - f) Muut samanluonteiset sopimukset
 2. Valuuttakurssisopimukset ja kultaa koskevat sopimukset
 - a) Valuuttojen väliset koronvaihtosopimukset
 - b) Valuuttatermiinisopimukset
 - c) Valuuttafutuurit
 - d) Ostetut valuuttaoptiot
 - e) Muut samanluonteiset sopimukset
 - f) kohtien a–e luonteiset kultaa koskevat sopimukset
 3. Edellä kohdissa 1 a–e ja 2 a–d mainittujen sopimusten luonteiset muita kohde-etuuksia ja indeksejä koskevat sopimukset, jotka koskevat
 - a) osakkeita
 - b) muita jalometalleja kuin kultaa
 - c) muita hyödykkeitä kuin arvometalleja
 - d) muita samanluonteisia sopimuksia.”
-